

1) Dávno už nás změnil čas a z těch snů nádhernejch,
zbyl jen ten, který nejde vrátit.
Když jsme stáli v objetí pod zimní oblohou,
já věděl jsem, že nás bude chránit.

M1) A sníh se začal snášet na nás dva, jen pro nás dva,
a já jsem cítil, jak se tiskneš blíž.
Tenkrát přišlo to, co se nikdy víc už nevrátí,
polibek, který tak pálí.

2) Dávno už nás změnil čas a z těch snů nešťastnejch
zbyl jen ten, který se mi vrátil.
Jak nechal jsem tě hloupě stát s tím, že tě nemám rád.
Nevěděl jsem, víš, že mám tě chránit.

M2) Tvý slzy v očích a tvůj úsměv poslední
nosím si s sebou, když zima přichází.
Kdykoliv padá sníh, vidím nás dva stát,
vím jak se trápíš.

R) Dámo má, vždyť víš, já nechtěl jsem ti vzít
to, po čem holky touží... vouóó
Nádherná jako květ první láska bývá.
Dámo má, odpusť mi!

S) Tak jdeme světem každý sám, já svou bolest v srdci mám.
Roky her, ty jsou už pryč, už nemám k tvému srdci klíč.
A dnes mě ničí pocit můj, že jsem nebyl jenom tvůj.
Tíhu svou jen tobě vyznávám, vyznávám.

solo

M2) A slzy v očích tvých, tvůj úsměv poslední,
nosím si s sebou, když zima přichází.
Kdykoliv padá sníh, zas vidím nás stát,
vím jak se trápíš, vím to, já to vím.

2xR) Dámo má ...